

60de Møde.

Tirsdag den 12. April, Kl. 11 $\frac{1}{2}$.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Adgang til Erhvervelse af Mortifikationsdom paa Servitutter m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1913 ff., Udvalgets Erklæring i Tillæg B, Sp. 2195).

Uden for Udvalgets Erklæring var der intet Ændringsforslag stillet.

De i Erklæringen stillede Ændringsforslag sattes under Forhandling.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): I Folketinget er der foretaget en Del Ændringer i Lovforslaget, af hvilke jeg kun finder Anledning til at omtale to. Den første gaar ud paa en Tilføjelse til det sidste Litra i § 3. Der foreskrives i dette Litra, at Bestyrelsen for den Kommune eller Bestyrelserne for de Kommuner, hvori den behæftede Ejendom ligger, skulle indstævnes under Mortifikationssagen. Dertil slutter sig en Bestemmelse om, at vedkommende Kommunalbestyrelse, som saaledes stævnes, har at varetage det offentlige Interesser, naar Servituten i Dokumentet angives at være paalagt i offentlig Interesse, og der ikke findes nogen anden Myndighed til at varetage den, saavel som, føjes der til, „naar det i det tinglæste Dokument vel ikke er angivet, at Servituten er paalagt i offentlig Interesse, men dette dog efter Dokumentets Indhold maa antages at have været Meningen.“ Ved at sige dette har man i Folketinget kun udtrykt den Tanke, som ligger til Grund for Kravet om, at man skal indstævne Kommunalbestyrelserne. Det er netop Meningen, at disse derved skulle indstævnes som Procesværge for de Interesser, der fra det offentlige Side ville være at varetage. Jeg kan altsaa kun ganske akkviescere ved den Ændring, der paa dette Sted er foretagen. Det samme gælder derimod ikke om den anden Ændring, der er indsat af Folketinget under samme Paragrafs Litra b, hvor der er Tale om i visse Tilfælde at indstævne Ejerne af Parceller,

der ere udstykkede fra samme Ejendom. Den Ændring, man her har vedtaget i Folketinget, gaar ud paa, at man skal stævne Ejerne af alle saadanne Parceller, dog i det højeste 5 Ejere af 5 forskellige Parceller. Dette have vi ment vil være mindre heldigt. Der er forskellige Indvendinger at gøre mod den Tanke, man saaledes har givet Udtryk. Det er for det første overladt til den, der søger Mortifikationsdom, at stævne, hvilke Parcellister han vil. Han kan altsaa gøre et Udvalg mellem dem og vil være i Stand til at vælge netop dem, der ingen Interesse have i Sagen, og som det derfor er uden Betydning at faa stævnet. Hensigten med Bestemmelsen i det hele taget er jo, at man vil forebygge svigagtige Aftaler mellem den, der søger Mortifikationsdom, og enkelte af de andre Ejere af Parceller, der ere udstykkede fra samme Ejendom. Man maa desuden være varsom med at indstævne for mange, for det er altid til Ulejlighed for dem, der blive indstævned. De fleste Mennesker vide jo ikke, hvad det betyder, naar en Stævning forkyndes for dem, om de nødvendigvis maa møde eller kunne undlade det uden at udsætte sig for noget. Altsaa, hvis man nødvendigvis skal stævne Ejerne af alle Parcellerne, hvor der ikke er mere end 5 Parceller, bortset fra den, som ejes af den mortifikationsssøgende, vil det kunne medføre meget stor Ulejlighed for de indstævnte, der maaske maa rejse til Købstaden eller Tingstedet for at konferere med sagkyndige, og paa denne Maade komme i Udgift og Ulejlighed. Af disse Grunde er Udvalget blevet enig om at foreslaa den Regel, som Folketinget har indsat, ændret noget. Udvalget vil gerne gaa ind paa, at man skal bidrage, hvad man kan, til at forebygge svigagtige Aftaler, som man jo i øvrigt ikke fuldstændig kan udelukke, men man har ment, at det vilde være bedre at fastsætte, at man altid skal stævne Ejerne af de Parceller, der grænse op til den, hvis Ejer søger Mortifikationsdom, forudsat naturligvis, at disse Parceller ere udstykkede fra samme Hovedejendom. Thi det maa man vel gaa ud fra, at ved Ejendomsservitutter er det i Reglen de nærmest liggende Parcellers Ejere, som have Interesse i Servituten, og for hvis Skyld den fortrinsvis maa antages at være paalagt. Det er derfor ogsaa rimeligt at stævne netop dem, som støde til den Parcel, hvis Ejer søger Mortifikationsdom, og det er det, der indeholdes i Ændringsforslag under Nr. 1. — Dertil er saa fra Udvalgets Side føjet en Ændring